

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Ephreæmi pueri, angustia, & idem aliorum trium iustus carcer, quamuis
aliam ob caussam, quàm quæ obijciebatur illis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

patrimonio exturbaturos. Benè sibi conscia soror condicionem admittit. Conueniunt me fratres, paciscuntur quinquaginta aureos in calumniam, spondeo, præsentibusque fratribus & sorore, alijsque testibus, iureiurando confirmo, scortum esse, eiusque rei me conscium iuro deieroque. Ita mulier paterna hæreditate & patrimonio spoliata est; & simul innocens per nos infamiâ notata. Hoc meum facinus, adulterium, de quo postulor, numquam cogitauit. Et te, inquit, quæ causa nobis socium vinculorum adduxit? Narraui de ouium grege à feris direpto meque eo nomine inculpatum esse.

Postridie prætor fontes ad Tribunal sisti iubet, & quæstionibus subijci. Primus de cæde & vi appellatus constanter negat factum. Torqueri iussus eadem constantia perseverat in tormentis. Soluta primo, secundus pro adultero habitus ducitur, pari que ratione tortus adulterium inficiatur. Ego interim metu propè examinatus trepidabam & pauebam, magnamque vim lachrymarum profundebam, ut qui perinde me, ac cæteros ad supplicium quæstionum adductum scirem. Quin & lictorum turba me lamentantem petulanter irridere, & dictis incessere. Serò ploras, improbe puer, tum plorandum erat, cum scelus admisisti, iam nunc in medium & tu proditurus es. Quæ vox adèò vulnerauit animum meum, ut tantum non defectus ante mortem morerer. Tandem pronuntiatâ in duos sententiâ, videri Innocentes, absoluti sunt, ac dimissi. Ego imperio prætoris reductus in custodiam. Alteros 40. dies ibidem exegi, cum tres alij in eundem meum carcerem compinguntur, reuersusque ad me ille adolescens, qui mihi per quietem visus erat, & Ephræm, inquit, percontatus es ex duobus illis, quid peccauerint? Ego verò, inquam: & prolixè exposui omnia, quæ ab ijs didiceram. Intelligis ergo Iudicia Dei iusta? En duo hi gemini illi fratres sunt, qui sororem falsa stupri criminatione oppressam bonis paternis exuerunt. Tertius est ille, qui de ponte hominem in flumen deiecit, cuius vi ac impetu abreptus interiit. Ego mox ut illuxit, adortus singulos, de singulis quæstioni, qua culpa fuerint comprehensi; & in neruum dati? Cum alij cædem falsam, alius adulterium nequidquam causaretur, & omnes se innoxios dicitarent, Regredimini, inquã, in memoriam

IV.

aut antè acti, & annales vitæ vestræ recognoscite; fortè iam olim aliquid peccâstis, nec dum expiâstis. Hic illi facti calumniarum sorori factam, & ademptam hæreditatem. Tertius depontanum illum à se in aquas præcipitarum dixit. Extorta à singulis confessione, aperui, quæ cognoueram de alijs, quæ illi narratione attolenti formidare cœperant vindictam diuinam.

V.

Insequenti die Quæstor omnes ad publicum Tribunal adduci præcipit; vbi, spectante toto populo, rotarum gyris adstricti diuque excarnificati facinora sua omnia ediderunt; cædes, adulteria, calumnias; lataque sententia, me præsentem, in furcam acti animas exhalârunt. Quid mihi tunc animi, quis sensus ac trepidatio fuit? Lictores enim, age puer, inquit, non ita quæstionem; vt nuper, euades; quibus ego externatus mortuo propior, quam viuo videbar. Dein prætor, puerum, inquit, veste spoliare, spoliatam loris à manibus pedibusque distendite, neruisque bubulis mactare. Hic ego calum mille votis onerari, Deumque infirmis precibus placare conatas, religionem professurum spondidi, si me præsentem supplicio eximeret, & vinculis expedito salutem expediret. Audire mox Dei elementia visa lacrymabiles gemitus meos. Ex Concilio Iudicem primus monet prætorum; vt, si videretur, in aliud tempus cognitionem reijceret meam causam. Prandij horam esse, reducor ergo oneratus ferro in vincula, aliosque dies quinque supra viginti in custodia solus exigo. Cùm ecce tibi rursus ille iuuenis (haud dubiè tutelaris Genius) mihi iam tertium adstat & compellans: satisne credis iam, inquit, iusto Dei Iudicio mundum administrari? Nec quidquam contra æquitatem ab eo fieri? plus satis, inquam, intellexi *Mirabilia opera Domini, & inuestigabiles vias eius*. Nec enim tantum intellexerat, quam iusto Dei Iudicio in carceris sui socios fuerit animaduersum; sed prima statim vice, quæ Angelus ei apparuit, digitum intendit ad causam tantæ calamitatis, miserum scilicet pecus, quod crebra lapidatione confecerat; quam causam ipse etiam ceteris captiuis ingenuè detexit.

VI.

Nam mense vno antè, quam in carcerè daretur, quid fecerit ipse sic narrat: Cùm puer, inquit, sanè malè moratus, iussu parentum suburbium peterem, reperi tam in salu buculam scetvgravidam